

Zicht op Delft 2030

Verslag van het visiedebat met jongeren bij de Nieuwe Amateur

vrijdag 7 november '08

Door: Anita Boone, TheaterTaal

Op dinsdag 11 november organiseert de gemeente Delft een Stadsvisiedebat voor jongeren, om te horen hoe zij willen dat Delft eruitziet in 2030. Ter voorbereiding op dit debat houdt de Nieuwe Amateur op vrijdag 7 november een bijeenkomst in haar eigen pand. Doel van deze bijeenkomst is het voorbereiden van een visie, zodat de jongeren op 11 november goed beslagen ten ijs komen. De presentator van deze avond is Vincent van der Steen.

Voor deze avond zijn drie sprekers uitgenodigd:

- **Pauljan Kuijper**, raadslid voor D66 in Delft
- **Fleur Norbruus**, fractievoorzitter van GroenLinks in Delft
- **William van Treuren**, directeur van basisschool Freinet in Delft

Zij hebben nu de leeftijd die de jongeren over 22 jaar, in 2030, zullen hebben.

Programma:

- 1) Droombeeld In drie minuten elk presenteren Pauljan, Fleur en William hun droombeeld voor Delft in 2030.
- 2) Debatronde 1 Een half uur brainstormt jeugd onder leiding van één van de sprekers, ze maken eigen visie
- 3) Plenair verslag Tussenpresentatie van de drie jeugdvisies
- 4) Debatronde 2 Een half uur per groep kritisch kijken naar een jeugdvisie en de visie verscherpen.
- 5) Plenair slot Eindpresentatie van de drie jeugdvisies.

Wat kan een visie doen met een stad?

Voordat de sprekers starten met hun presentatie, legt Frank Koenen uit wat het nut is van een Stadsvisie: "In 1981 kwam ik in Delft wonen. In die periode

ontdekte de gemeente Delft dat de industrie de stad ging verlaten. De gemeente ontwikkelde toen een visie, waarin het beeld van de nijvere stad Delft werd omgebouwd naar Delft Kennisstad. Deze visie leidde tot een nieuwe economie, nieuwe onderzoekscentra et cetera. De kennis van Delft ging de hele wereld over. Het doel van vanavond is dat we opnieuw gaan nadenken over de stad. Houd dat in je achterhoofd. Bedenk een plan dat ervoor zorgt dat Delft in 2030 nog steeds gezond en sociaal is.”

Presentaties van de gastsprekers

William van Treuren (Directeur Freinet basisschool Delft) “In 2030 hoop ik een opa te zijn van 72 jaar. Ik ben dan net uitgewerkt, want in 2030 werkt iedereen door tot zijn zeventigste. Ik ga dan met mijn boeken lekker buiten zitten, want het klimaat is dan wat warmer. Mogelijkheden genoeg: Midden Delfland is in 2030 een echt bos geworden. Delft zelf heeft verschillende nieuwe stadsparken: tegenover de Blokker, waar de bibliotheek zat en in de Spoorzone. Daar is van alles te doen. De Spoorzone is de verbinding tussen Delft Zuid en de binnenstad.

Ik doe veel met de fiets. De auto's zijn stiller, kleiner en stinken minder, dankzij alternatieve energiebronnen. De cafés in de stad zijn veranderd. In 2008 maken ze zich nog druk over het feit dat er niet meer gerookt mag worden, maar sommige café-eigenaren zijn slim geweest. Zij hebben hun cafés omgebouwd tot ontmoetingsplaatsen waar je kunt gamen. Er zijn meer podia voor amateurkunst gekomen. De mensen hebben dan meer tijd en willen meer soorten vermaak. Ze gaan graag zelf het toneel op.

De economie van de stad is niet veel veranderd. Delft is een kennisstad gebleven, dankzij de TU. Een student heeft een virtuele wereld in een gebouw neergezet: een pretpark zoals de Efteling. Deze attractie trekt meer bezoekers dan IKEA doet in 2008.

Het stationsgebied is veranderd in 2030. In 2015 is de trein onder de grond gegaan. In de tunnel is vanalles te zien: zo zijn er lichtkranten die meegaan met de snelheid van de trein, bedacht door studenten van de TU. In 2030 loopt Delft voorop in de wereld. Delft is de stad waar jullie gaan blijven.”

Fleur Norbruis (Fractievoorzitter GroenLinks Delft): “In 2030 ben ik 64 jaar. Mijn dochters Ottie en Francien zijn dan 30 en 28. Ik heb ze gevraagd hoe zij Delft zien in 2030 en mijn visie gebaseerd op hun ideeën. In 2030 woon ik samen met mijn man in een appartement in de Spoorzone. Het appartement heeft een daktuin en de Spoorzone is een mooi gebied om te wonen. Het lelijke viaduct is weg; de trein rijdt door een tunnel. Net als William denk ik dat de tunnel laat zien dat erboven een mooie stad is. Bijvoorbeeld door zo’n lichtkrant, dat is een goed idee. In de Spoorzone zijn kantoren, een park en een gracht, waar je met je voeten in het water kunt zitten. Onze woning wordt verwarmd met zonne-energie en aardwarmte. Op zaterdagochtend worden we gewekt door het licht dat langzaam aan gaat, het bed dat zachtjes beweegt en het geluid van vogeltjes. We eten een biologisch ontbijt, want in 2030 eten de mensen alleen nog maar biologisch. Na het ontbijt gaan we wandelend op pad. Er zijn bijna geen auto’s meer. Delft is fiets- en wandelvriendelijk. Er is een lightrail en er zijn people-movers, die werken als een tomtom: je gaat erin zitten, je zegt waar je naartoe wilt en het apparaat brengt je erheen. In de Phoenixstraat ga ik luisteren naar de visies van de Kinderraad. De gewone Gemeenteraad is voor iedereen vanaf 16 jaar; de Kinderraad voor 6 tot 16 jarigen. Via de Binnenwatersloot loop ik door naar het voormalige Legermuseum. In 2030 zit daar een informatiecentrum van de TU Delft dat laat zien wat voor goede ideeën de studenten hebben. Ik zie er het laatste kunstje op het gebied van communicatie: een gedachtenlezer. Een apparaatje dat je tegen je hoofd houdt en dat zo je gedachten kan aflezen. Na de presentatie van de gedachtelezer gaan we met de peplemover naar het huis van Ottie. Zij woont op de overkapte provinciale weg. Tussen de woningen zijn speelplekken en parken, waar we heerlijk kunnen picknicken.”

Pauljan Kuijper (Raadslid D66 Delft): “Twintig jaar geleden zat ik in groep 4. Toen kon ik me niet voorstellen dat de wereld zou veranderen. Nu hoor ik futuristische dingen. Ik denk dat sommige dingen wel blijven bestaan. Vroeger vond ik het gaaf om met de tram te gaan en die is er nu nog. Andere dingen zullen veranderen in 2030.

Ik denk dat in 2030 delen van Nederland zijn leeggelopen. Mensen krijgen minder kinderen. Maar in Delft willen de mensen wonen en werken. Er zijn veel banen. Net als in 2008 is er woningnood, maar er wordt wel wat aan gedaan.

De Spoorzone en Delft Zuid zijn veranderd. Er zijn startende bedrijven gevestigd, horeca aan het water, studentenwoningen, woningen voor afgestudeerden en er is een discotheek bij het station. Het nieuwe station Midden Delfland maakt het makkelijker om te recreëren in het groen.

De stad Delft is niet groter geworden, wel zijn er meer mensen komen wonen. De waterschappen zijn afgeschaft, omdat ze inefficiënt werkten. De gemeente Delft is veranderd, maar de stad heeft haar karakter behouden.

Delft ontwikkelt oplossingen voor de grote problemen in de wereld. Dat zie je terug op straat en daarom wil iedereen in Delft wonen en werken.”

Na deze drie-minuten presentaties kiezen de jongeren de visie die hen het meeste aanspreekt. Om de keuze makkelijker te maken, vatten de sprekers hun droom samen in een pakkende one-liner:

- **William:** “Ik sta voor een eerlijke beleving van Delft.”

- **Fleur:** “Ik zie een Delft met goed gebruik van de ruimte, vol groen waar je lekker kan leven.”

- **Pauljan:** “Delft als place to be, waar uitvindingen worden gedaan voor wonen en werken.”

Het duurt even voor de jongeren hun keuze hebben gemaakt. Uiteindelijk sluiten de meesten aan bij Pauljan; Fleur en William hebben elk zo'n drie tot vijf jongeren als gesprekspartner voor ronde 1. Ik volg het groepje van Fleur naar de kantine van de Nieuwe Amateur.

Ronde 1 – visiegroep 'Fleur'

Aan tafel zitten Fleur, Syrous, Frank en de jongeren Edris (22), Evelien (19) en Dave (23, “schrijf maar op dat ik over tien dagen 24 ben”). Fleur opent ronde 1 met de gedachte achter haar visie. “Ik wil een prettige stad om in te leven. De auto's de stad uit, zorgen voor meer woningen en groen in de stad. Dat je goed met elkaar omgaat en functies gaat stapelen. Als je zegt: Delft is

het centrum van techniek, moet er plaats zijn om mensen te ontvangen.” Fleur houdt niet van hoogbouw. “Stapelen kan ook onder de grond zijn en daar lagen op aanbrengen. De openbare ruimte kan daartussen zijn. Op die manier heb je geen hoge gebouwen nodig.”

Dave Smit vertelt wat hij in alle drie de presentaties miste: een visie op de **mensen die minder bedeed zijn** en **mensen met een MBO-opleiding**. “Er werd van de universiteiten uitgegaan.” Fleur is het met hem eens. Voor haar is het lastig om in haar visie van het ruimtelijke aspect af te komen, maar het culturele vindt ze ook belangrijk. Liefst ziet ze een wereld waarin mensen ontspannen met elkaar omgaan, zoals ze dat ervaart in zuidelijke landen.

Dave droomt van meer **arbeidsparticipatie**. Hij noemt zichzelf op dit moment full time sollicitant. Volgens Dave grijpen veel jongeren gauw naar een uitkering en dat soort dingen, omdat ze moeilijk aan werk kunnen komen. “Dat heb ik ook tegen Aboutaleb gezegd.” Dave vindt dat er meer naar de persoon zelf gekeken moet worden dan naar zijn of haar opleiding en achtergrond. “Sommigen hebben gewoon veel geluk gehad, terwijl anderen geen kansen krijgen.”

Wat Dave wil, is mensen meer stimuleren om actief te worden in de wijk, zodat er een onderlinge band ontstaat. Dave woont zelf in Tanthof. Voor Delftse Nieuwe bedacht hij zo’n wijkgerichte activiteit. Fleur stelt voor om voor die activiteiten de parken te benutten. Evelien voelt daar wel wat voor, maar dan moet er wel wat te doen zijn in de parken. Volgens Dave hoeft het niet per se in een park te zijn; een tent in Poptahof kan ook. **Actief zijn in de openbare ruimte**, daar komt het op neer.

Frank ziet het nog eenvoudiger: **bankjes** werken ook uitstekend als ontmoetingsplek. In Delft zijn veel bankjes weggehaald om overlast van zwervers en hangjongeren te voorkomen, maar oudere mensen hebben de bankjes nodig om tussentijds te rusten.

Fleur voelt wel wat voor een paar mooi **schuilabri’s**, zodat jongeren niet meer in portieken hoeven staan als ze buiten bij elkaar willen komen. Evelien, Dave en Edris vertellen haar van een blauw huisje, **Westblok** (achter het

Wilhelminapark, onder het tunneltje door, richting de Plusmarkt). Westblok is zo'n soort schuilgelegenheid. Er is een klein skatepark bij. De drie jongeren zien Westblok als een voorbeeld voor andere schuilabri's. Ze zijn het erover eens dat er in elk geval **licht** in moet zijn. Edris: "Als er geen licht is, ga je een vuur maken en loop je kans op een boete. Dan heb je voor het vuur betaald en moet je ook nog de boete betalen." In 2030 is Edris 44 jaar. "Dan wil ik mijn zoon niet onder een brug zien, zoals ik nu zelf doe. Ik heb liever dat hij gaat voetballen of tafeltennissen." Edris voelt wat voor een **uitleensysteem** waarmee je voor weinig geld een voetbal of tafeltennisbatje kunt lenen. Daarmee maak je sporten **bereikbaar** voor een grotere groep. Jongeren kunnen makkelijker een sport of activiteit **uitproberen**.

Syrous komt terug op de ruimtelijke ordening van Delft. Hij voelt wel wat voor **vrije kavels**, waar mensen een huis op kunnen zetten naar hun eigen smaak. Nu ziet bijna elke stad er hetzelfde uit en dat vindt hij saai. Liefst ziet Syrous dat Delft een **wereldstad** wordt zoals Parijs of Londen. Met meer variatie en meer leven tot 's avonds laat. Volgens Fleur is het in sommige straten al mogelijk om vrije kavels te kopen. Voor het merendeel is Delft echter een 'tekentafelstad', zoals Frank het noemt.

Fleur vraagt zich af of het bruisende nachtleven, zoals Syrous voorstelt, vanzelf kan ontstaan. Volgens Frank niet: je zit als ondernemer vast aan verordeningen, bestemmingsplannen en andere regels. Frank: "Dat is het pleidooi: **Geloof in de mens, niet in de tekentafel.**"

Syrous vertelt dat hij met Eppo van DOK heeft gesproken over een Dag van de Kunstenaars, voor kunstenaars van 0 tot 100 jaar. Het plan ligt er al een tijd, maar tot concrete uitvoering is het nog niet gekomen. Syrous ziet zo'n dag als mogelijkheid voor kunstenaars om elkaar te ontmoeten en samen een feestje te vieren.

Fleur gaat terug naar de **ontmoetingsplaatsen**. Zij ziet er wel wat in en volgens haar sluit het wel aan bij het project Kunst in de Wijken. Evelien stelt voor om op de plekken waar je tennisrackets kan huren ook de mogelijkheid te bieden om theater of muziek uit te proberen. Zodat je kan doen waar je

interesse in hebt, iets kunt uitproberen. “Er is nu geen afleiding,” vult Edris aan.

Syrous pleit voor het belang van **kunst** in een samenleving en voor plekken die kunst mogelijk maken. Zo heeft hij zelf veel aan Frank en de Nieuwe Amateur te danken. “Anders moest ik thuis workshops geven en dat is moeilijk.” Volgens Syrous verdienen kunstenaars meer aandacht in Delft: “Een gezonde gemeenschap is niet alleen economie, maar ook kunst.”

In **de droomvisie van Dave** is iedereen bij de stad betrokken, is er participatie zoals dat nu gedaan wordt met Kunst in de Wijken. Dave stelt voor om kleine ruimtes in een park te creëren, waar mensen hun kunsten kunnen vertonen. **Ateliers**. Evelien ziet dat helemaal zitten: “Net als de telefooncel van Tijn Noordenbos!” Dave ziet een vergelijking met een openluchttheater zoals er in Tanthof was. “Daar was helaas weinig animo voor, daar had meer publiciteit voor moeten komen.”

Fleur zou het wel leuk vinden als zo’n Atelier qua vormgeving iets herkenbaars had. “Een mobiele muziektent op de Markt, bijvoorbeeld.” Frank ziet dat wel zitten: “**Mobiele voorzieningen** zijn interessant.” Volgens hem hoeven die niet per se in de openbare ruimte te staan; in een kantoor of appartement kan het ook. De Stapelstad in de Poptahof was daar een voorbeeld van. “Je ziet dat het werkt. Heel kleinschalig je droom waarmaken.”

In de **droomvisie van Evelien** heeft Delft veel groen. “Maar een park is niet alleen een park, het is levendig. Vol sport, kunst, theater. Waar je ook adviezen kunt vinden, een informatiepunt, allerlei voorzieningen. Middenin de stad.”

Edris voelt wel wat voor het idee voor Evelien en ziet een koppeling met de droom van Dave. Hij wil dat jongeren niet meer onder een brug hoeven te staan als ze willen schuilen. Frank vraagt hem waarom hij het alleen over jongeren heeft. Zelf is hij dan immers geen jongere meer? Maar Edris denkt alvast zijn kinderen, al vindt hij meer groen zelf ook fijner. “Al we op vakantie

gaan, willen we ook fietsen in de natuur.” Volgens Edris zijn er al veel voorzieningen voor oudere leeftijden: je kunt naar fitness gaan of gaan poolen. Maar **jongeren** kunnen dat lang niet allemaal betalen. Edris wil dat zijn kinderen via een lidmaatschap naar een voetbalclub kunnen gaan. Hangplekken en de graffiti van de Irenetunnel vindt hij lelijk. Liever ziet hij gebouwen zoals de TU-bibliotheek. Fleur zegt dat GroenLinks zoiets wil waar het oude bibliotheekgebouw zat, naast de Kwikfit. “GroenLinks wilde daar een park. Dat vond iedereen te duur. Nu denken we aan woningen met een park daar bovenop.”

De **droom van Syrous** is meer kunst in de stad. Hij vertelt van het voorstel dat hij een paar jaar geleden heeft gedaan aan de gemeenteraad om op elke brug van de binnenstad een standbeeld te plaatsen. Zijn plan was dat de gemeente het materiaal zou betalen en dat de kunstenaars gratis zouden werken. Maar het ging niet door: het was te duur. Nu denkt hij aan een traditie die al 3000 jaar wordt gevierd bij Iraniërs en Perzen: het feest van de langste nacht van het jaar. Iedereen gaat dan naar buiten en er is veel muziek. Frank brengt het gesprek weer terug naar de visies voor de toekomst. Zijn tip: schets vooral je droom en niet waar je nu last van hebt. Ze spreken af dat Dave het gezamenlijke plan gaat presenteren. De jongeren wisselen telefoonnummers uit met Fleur, zodat zij ze kan betrekken bij de visie op de openbare ruimte. In de pauze blijft dit groepje met elkaar napraten over hoe ze elkaar kennen, wat ze bij de Nieuwe Amateur doen en wat voor opleiding ze volgen.

Tussenpresentaties na ronde 1

Na de pauze verzamelen we allemaal boven in de Nijverheid. Vincent vertelt dat het er bij sommige groepjes heftig aan toe ging, terwijl het bij andere groepen juist rustig was. Hij vraagt alle deelnemers om na de presentaties van deze eerste ronde een visie te kiezen die ze het liefst willen aanvallen, waar ze het niet mee eens zijn of waar volgens hen nog iets aan ontbreekt.

De eerste presentatie is van Marco, namens de groep van Pauljan. Wat bij deze groep duidelijk naar voren kwam was de wens voor **het creëren van kansen voor mensen die al in de stad aanwezig zijn**. Middelen om dit te bereiken zijn het stimuleren van onderwijs, sociale controle en bieden van begeleiding. Mensen bepalen zelf wat ze worden, maar hebben wel begeleiding nodig: onderwijs maar ook opvoeding in sociaal gedrag. Door te stimuleren dat mensen zich gaan en blijven ontwikkelen, wil deze groep **armoede laten wegvallen**. Dit idee sluit aan bij de technologische stad, maar dan van binnenuit geredeneerd, door de mensen in Delft te stimuleren. En dan vooral de mensen met een lagere opleiding. De studenten van de TU hebben al een kans, maar veel andere mensen hebben die kans niet. De groep pleit ervoor om ook deze mensen te stimuleren, die nu bang zijn dat ze alleen in de schoonmaakbranche kunnen gaan werken.

Een andere ding dat in deze groep werd geopperd, kan wat verbaasde reacties opleveren: een pleidooi voor **legale prostitutie** in Delft. Deze opmerking wordt inderdaad met verbazing (en gegiechel) ontvangen. Reden voor het voorstel is de overlast van illegale prostitutie, die er blijkbaar is in Delft. Ook vanuit toeristisch oogpunt kan je pleiten voor legale prostitutie: een rosse buurt in de stad trekt bezoekers. Een andere reden is de veiligheid van de prostituees. Er ontspint zich meteen een discussie, want wie zegt dat het legale circuit het illegale gaat vervangen? Misschien komt het er alleen maar extra bij. Vincent kapt de discussie af en notulist Marieke benadrukt dat dit idee beslist geen speerpunt is van de groep.

De groep van Fleur houdt de tweede presentatie. Dave, Evelien en Edris hebben een tekening van cartoonist Auke Herrema meegenomen ter illustratie. Auke maakt de hele avond live cartoons naar aanleiding van wat hij hoort en ziet. Op de tekening die groep 2 heeft uitgekozen is een bejaarde dame te zien, die een jongere wegjaagt van een **hangplek**, onder het motto: 'opzouten, deze hangplek heb ik bedacht'.

Dave sluit zijn ogen en vertelt de droomvisie van zijn groep: "Ik zie een park waar meer **sociale contacten** zijn. Waar **verrijdbare kunstruimtes** zijn, waardoor er meer contacten komen in de samenleving, tussen alle leeftijden. Een park waar jongeren ook een **informatiepunt** hebben voor hulp bij

sollicaties en studiekeuze. Meer gerichte plekken in het park zelf, waar je met je vragen naartoe kan. Wij willen dat het groen gebruikt wordt om mensen bij elkaar te betrekken. Door verrijdbare kunstateliers die uitspatten in de wijk, zodat je mensen tot elkaar kunt brengen. In plaats van één plek in de stad, willen we meerdere plekken verspreid door de stad.”

De derde en laatste presentatie is van de groep van William. Woordvoerders van deze groep zijn Sem en Gilles, naar eigen zeggen omdat ze de jongsten waren. “In 2030 zijn we 34.” Hun groep wil vooral meer **cultuur** in de openbare ruimte. Meer plekken op straat waar amateurbandjes kunnen optreden. Ruimte voor schilderijen en andere kunst, bijvoorbeeld in bibliotheken. Meer nog dan nu al gebeurt. De groep wil ook een **socialer** Delft. Meer centrale ontmoetingsplekken, zoals in Rotterdam bij de discotheken. Het openbaar vervoer goedkoper maken ten opzichte van de auto. Sociale plekken in de stad waar je in de winter of in de regen beschut kunt zitten.

Bovendien wil de groep **meer openbare ruimtes**, zoals computerzalen. Op die manier kan Delft socialer worden.

Vincent vat kort de kern samen van de drie groepen;

- **groep 1**: gebruik de kennis in de stad en houd de mensen in de stad erbij door ze te ontwikkelen.
- **groep 2**: maak stadsparken en ontmoetingsplekken die verrijdbaar zijn, zodat de mensen iets hebben om naartoe te gaan.
- **groep 3**: gooi ruimtes open en zorg dat er contacten zijn tussen mensen. Promoot amateurkunst en zorg dat je die kunst spontaan op straat kunt vertonen.

Ronde 2 – visiegroep ‘Fleur en William’

De groepen van William en Fleur zijn samengevoegd, zodat we met ± tien deelnemers om de tafel zitten. Van beide groepen is het kernwoord **ontmoeten**. William vraagt iedereen om de kern te omschrijven van hoe ze die ontmoeting zien.

Evelien: “Een ontmoetingsplek waar alle mensen kunnen ontspannen en sporten bij de plaats waar ze wonen. Ontmoetingsplaatsen waar alles aanwezig is wat mensen nodig hebben, waar ze kennis hebben. Waar ze tennisrackets kunnen huren. Waar ze elkaar kunnen ontmoeten. Waar alles te vinden is wat je bij een ontmoeting kan doen.”

Sem pleit voor meer vrije tijd: “Nu sta je om 8 uur op om te gaan werken en dan kom je thuis, ga je eten etc. Het is beter om meer naar buiten te komen, meer sociale dingen te doen.” Dat is het idee achter de computerzalen in de flats, dat mensen elkaar meer ontmoeten.

Een van de anderen wil dat Delft in 2030 een schonere stad is; mooier, met meer ondersteuning voor kansarme jongeren, veel creativiteit en genoeg motivatie in het onderwijs. Daardoor zal er ook meer werkgelegenheid zijn.

David wil meer mensen gemotiveerd krijgen vanuit hun eigen interesse. Creatief onderwijs maakt mensen niet direct creatiever, maar zorgt er wel voor dat je meer banen kunt bedenken. “Iemand die geen goede opleiding heeft, kan misschien heel goed tekenen.” Er kan een creatieve industrie ontstaan.

Dave wil niet alleen jongeren, maar ook ouderen initiatieven laten nemen in hun eigen stad. Hij ziet dat de parken nu niet benut worden. Alleen door een bepaald groepje mensen: met een hond of met kleine kinderen. Dave wil oudere mensen het park teruggeven door meer bankjes te plaatsen en verrijdbare kunststruimtes neer te zetten. Het park wordt zo het verlengde van een buurthuis. Dave: “Niet elke inwoner heeft de kracht of de moed om naar een buurthuis te gaan.”

Dave vindt het een goed idee om mensen te laten kennismaken met verschillende sporten en te zorgen voor recreatie in groene gebieden.

Edris wil jongeren niet meer onder een brug laten schuilen, maar ergens overdekt laten zitten. “Als je het niet breed hebt, kan je niet ergens naartoe waar je voor moet betalen.” William ziet een verband met het idee van het

oude muziekkapellekje, zoals dat in zijn groep is besproken. De groep van Fleur heeft het ook over zo'n ruimte gehad, maar dan wel met zonnecellen op het dak en de mogelijkheid om in te pluggen voor muziek en licht.

William noemt de thema's die in de Stadsvisie aan de orde komen: economie, onderwijs, leefbaarheid, vervoer, welzijn, vrijetijdsbesteding en cultuur.

De groep wil dat Delft in 2030 een stad is vol cultuur, zoals Barcelona en Parijs. Een stad vol toeristen, waar op iedere hoek van de straat iets te doen is, ook 's nachts. In Amsterdam of Utrecht bestaat dat al tijdens de uitgaansuren. Gilles pleit ervoor dat mensen zomaar straattheater of muziek kunnen maken, zonder eerst een vergunning aan te hoeven vragen.

Fleur is blij met de inbreng van de jongeren. Ze vindt het opvallend dat zij juist met onderwerpen aankomen als arbeid, participatie en armoedebestrijding. En dat ze eraan denken dat er in de parken ook wat te doen moet zijn. Evelien vraagt zich af of er ook iets gaat gebeuren met deze ideeën. Fleur verzekert haar van wel: "We hebben nummers uitgewisseld, dus we houden contact." En William vult aan: "In 2028 zit jij in de gemeenteraad en doe je de finishing touch."

Dave vertelt van zijn Stadspicknick, waarmee hij tweede werd bij de Delftse Nieuwe. Hij heeft een pilot van de picknick georganiseerd in samenwerking met de Kinderactieraad. Nu is hij met een vervolg bezig, ook wijkgericht. Zijn doel is om gekke ideeën vanuit de burgers aan elkaar te verbinden en te realiseren.

William benadrukt het belang van meepraten. Op zijn school is een schoolraad voor kinderen vanaf 10 jaar. "Daarmee leer je wat democratie is en dat je mee kan praten." De anderen reageren instemmend. Als je mee kunt praten, voel je je serieus genomen. En als je het van kleins af gewend bent, blijf je dat je hele leven doen. Dave viel het op dat er vanavond ook jongeren aanwezig waren die anders niet naar dit soort debatten komen.

Slotpresentaties – Plenair na ronde 2

Vincent nodigt iedereen uit voor de 'opwerkronde' aanstaande dinsdagmiddag, voorafgaand aan het debat in Speakers. "Zo komen we goed beslagen ten ijs." Ter afsluiting van deze debatavond presenteren de groepen hun verscherpte visie.

Joey presenteert de visie van groep 1. Deze groep wil kinderen vanaf de basisschool al meer aandacht geven op het sociale vlak. Doel is een betere **sociale samenhang** en zorgen dat mensen meer van elkaar accepteren. Dat ze mét elkaar leven en niet langs elkaar. Steun zoeken bij elkaar.

Een onderdeel van dit plan is **talentontwikkeling**. Als mensen steun kunnen zoeken bij elkaar, durven ze ook meer risico's te nemen, zijn ze niet bang om te falen. Door het bestaande talent te ontwikkelen kan de **Delftse jeugd** meer voor Delft betekenen. Dan heb je minder mensen van buiten Delft nodig. Zoals Frank prikkelend samenvat: "Eigen grond eerst." Syrous reageert direct: "In de straat waar ik kwam wonen, in Den Hoorn, wilden ze geen buitenlanders hebben. Ik heb daar dus geen goede ervaring mee." Volgens Vincent kan je de visie van groep 1 ook anders uitleggen: "Als je de mensen naar Delft haalt, moet je ze **hier houden**. Dat verstevigt de onderlinge band."

Dave presenteert de visie van de combinatiegroep 2 en 3. "Het kernwoord bij ons is **ontmoeting**. We willen ruimte voor recreatie en ontspanning, ontmoetingsplaatsen, meer vrije tijd, woonvormen die makkelijk zijn ingericht voor sociale contacten. Meer kansen voor kansarme jongeren en meer initiatieven in de stad door oud en jong. Delft als **culturele trekpleister**, gebaseerd op Barcelona en Parijs, waar dag en nacht leven is.

Sommige jongeren hebben de smaak van het discussiëren nu goed te pakken, maar Vincent sluit de bijeenkomst. Hij bedankt alle aanwezigen en stelt voor om onder het genot van een drankje met elkaar na te praten.

Delft, Nijverheid 7 november '08